

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se olagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 9. septembra.

Popolnoma nepričakovano prinesla nam je brozjavna žica vest, da je češki namestnik, podmaršal baron Kraus, svoje službe odpuščen, kakor je sam prosil. O premembi na namestniškem sedeži v Pragi se poprej ni prav nič čulo, vsi časniki brez razlike bili so uprav presenečeni in vsa stvar vršila se je s tako izimno tajnostjo, da se stoprav sedaj ko je imenovanje že dva dni star factum, ugiblje, da je najbrže minister marki Bacquehem v tej zadevi posredoval, kajti on pohodil je na gradu Dečinskem grofa Thuna, poslednji pa takoj na to, gospodarstvo obširnih svojih posestev, katero je doslej sam vodil, izročil drugim rokam.

Odstopivši namestnik Kraus je bil general, a je bil dosti pravičen Čehom. Pod njegovo vlado se je na Češkem marsikaj na bolje obrnilo. Toda mož ni imel sreče, da bi bil mogel izvesti vladni program sporazumljenja obeh narodnostij. Dasi je povsod ščitil jednako Nemce in Čeha, vendar so prvi za njegovega namestnikovanja ostavili deželni zbor in so vsa prizadevanja vlade bila zaman, da bi jih zopet spravili v zbor. Pa tudi mnogim Čehom njegovo postopanje ni ugajalo, zdelo se jim je, da premajhno energijo deluje za izvedenje narodne enakopravnosti.

Stališče so mu najbrž spodkopale poslednje deželnozbornske volitve, ker so Mladočehi pridobili toliko uspehov. Na Dunaji so mu najbrž zamerili, da ni znal Staročehom obraniti večine. Zatorej se sodi, da so z imenovanjem novega namestnika le hoteli zopet povzdigniti upliv Staročehov.

Novi namestnik Thun Hohenstein je sedaj 42 let star. V državni zbor je bil voljen 1879. l. in je ostal v njem do 1881. leta. Takrat bil je po smrti očetovi poklican v gospodsko zbornico kot dedni član. Leta 1883. je bil voljen v deželni zbor. V državnem zboru in gospodski zbornici se ni posebno odlikoval, pač pa v avstrijski delegaciji, kjer je bil zadnja leta poročevalec o vnanjih zadevah.

Thun, ki ima po majoratu veliko posestvo Dečinsko, je v sorodništvu in svaštvo s prvimi plemenitaškimi rodbinami v deželi, z grofom Clamom Martinicem, knezoma Lobkovitzem in Schwarzen-

bergom. Že iz tega se ve, da je mož jako konservativen in da čišla češko državno pravo, kot odličan član češkega zgodovinskega plemstva.

Thun je to lani naravnost povedal deželnemu zboru dne 5. oktobra. Tedaj je naglašal svoje nemštvo, rekel pa je, da je pa vzlic temu odločno za to, da se cesar mazili in krona za češkega kralja. Tudi za narodno enakopravnost se je izrazil, ker je v interesu države. Glavno nalogo veleposestva pa vidi Thun v tem, da deluje proti liberalnim idejam. Če ta program preudarjamo, strinja se jako z mišljenjem grofa Schönborna, kakeršno je kazal, predno je postal minister.

Staročeski listi se jako vesele, da je Thun izbran na to visoko mesto. V tem vidijo, da na Dunaji neso voljni udati se željam Nemcev, ali bolje rečeno, zahtevam nemških poslancev, kakor jih je formuloval dr. Plener. Omeniti je, da je baš Plenerja Thun v deželnem zboru imenoval za največjo oviro, da se ne doseže sporazumljenje mej obema narodnostima. Iz tega bi se res dalo sklepati, da se vlada ne misli udati Plenerju in tovarišem in da je torej morda že pustila vsako misel na pogajanje z Nemci. V tem oziru se res moramo veseliti tega imenovanja.

Pa vendar ima to imenovanje tudi svojo senčno stran. Že to nas ne more posebno razveseliti, da se je z grofom Thunom poganjal baje marquis de Bacquehem, da prevzame namestništvo. Trgovski minister dosedaj ni kazal posebnih simpatij do Slovanov in če je imel pri imenovanju važno besedo, to ni baš dobro znamenje.

Omeniti pa tudi moramo, da se mi posebno ne moremo nauduševati za zgodovinsko plemstvo. Ti možje so nemški odgojeni in odtujeni češkemu narodu, da mnogi se češčine celo sramujejo, da si v deželnem in državnem zboru sede na desni strani poleg čeških poslancev. Sam Thun je naglašal svoje nemštvo in češčine niti zmožen ni. Za zgodovinsko pravo se res naudušujejo, ker je združeno z njih stanovskimi prednostmi, a narodna enakopravnost je njim največ le fraza.

Poglejmo le našega pravosodnega ministra, grofa Schönborna. Mož je tudi jeden najvernejših

pristašev zgodovinskega plemstva. Deloval je poprej že v javnosti v tem zmislu in tudi literarno. Pa vendar danes ne moremo reči, da smo Slovani ž njim dosti pridobili. Vsak Slovan bode priznal, da je njegov prednik baron Pražak bil boljši. Za narodno enakopravnost se dosti ne briga, zastopnike narodov pa prezira, če ne morejo naštetih toliko plemenitih prednikov, kakor on.

Kdo ve, se li kmalu tudi grof Thun ne bode jednacega pokazal. Bojimo se, da bode za svojo prvo nalogo zmatral po svoji moči zatirati mladočeški radikalizem, narodna enakopravnost mu bode pa le stranska stvar; vsaj so ga zato poslali v Prago. Mi sami bi radi, da bi se motili in da bi v kratkem Čehi ne mogli reči, da je njegov prednik boljši in pravičnejši bil od njega.

Občni zbor „Narodne šole“.

(Konec.)

Napovedala se je vojska. Vojaški nabor je bil dasi „brez komisije“ kmalu dognan, kajti vsi poklicani so bili „tauglich“ in bitka je bila tekoma pridobljena največ s klobukom, slamnikom ali kapo. Bitka bila je zelo krvava! Tu jih je padlo 30.000, tam 42.000, drugod 68.000 in v Ljubljani, kjer se je največji kontingent bojevnikov prostovoljno zglasil, da porazi „grdega belina“, bila se je glavna bitka. Čez 1 pol milijona glav storilo je zasluzeno smrt. — Gotovo pa je, da je v mnogih krajih naše domovine kruta roka naudušenega, mladega bosopetega vojaka vrgla ob tla še mnogo tisoč nesramnega pritepenca.

Ko je orožje mirovalo in se je sestavila statistika uničenega frfotalca, delile so se seveda slavnim zmagovalcem svetinje, kolanje, križci — v podobi risank, pisank, svinčnikov, črtalnikov, držal, peresnikov in peres, radirk, tablic itd., ki v šoli vse „prav pridejo“.

In v to svrhu je pomagala tudi „Narodna Šola“.

Na prošnjo nekaterih učiteljev je odbor naklonil dotičnikom raznega šolskega blaga, ki se je delilo po zasluženju.

Kolike važnosti je ta dogodek pri šolski

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVIII.

(Dalje.)

„Ali je kdo bolan? — Pojdem takoj!“ rekel je knez odstopujoč od okna h kostnu po talar.

„Čestiti gospod!“

Mlada devojka pri vratih privzdignila je glavo.

„Takoj! — V jedni minuti!“

„Ali me ne poznate, čestiti gospod?“

Po teh besedah uprl je gospod kaplan oči k dverim. Trenotek obstal je ž njimi na devojki, a takoj jih je obrnil proč. Zdelo se mu je, da je ta obraz res že videl, a v sanjah, še pred leti in potem nikdar več, in zopet tu v Okrouhlinah zopet v spanji in v...? Ne, to ni bila ona! Od kje bi se bila tudi vzela zdaj in sama! Bila je tako boječa, ko ga je takrat pozdravila. Skoro zašepetala je le.

Gospodu kaplanu zdelo se je, da vidi pred sa-

boj prikazen, ki je priletela od nekje z višin in mu prinaša vest, da se tam gori raduje njegovega prihoda dobra, verna duša... In znova obrnil se je k dverim. Zarja poslednega dne v letu ozarila je mladostno devojko s čarobnim svitom. Zdelo se mu je, kakor bi se ji bil okrog glave napravil svetel krog, s kakeršnim obrobja čopič slikarjev sence svetnic. Beli obraz, na katerem rudeči svit večerne zarje ni mogel zatreti izraza težkega trpljenja, spomnil ga je obraza, ki je bil obešen v jednom iz hodnikov jezuitskega kolegija in pred katerim je često mimogrede obstajal, kakor bi ga bil privlačeval k sebi z nerazložno vabljivostjo. Podoba predstavljala je mladega moža, nedvomno potnika, ki se je v tuji, neznani zemlji zgrudil, medel, izmučen, mlado glavo oprši si ob kamen, okrog njega bila je trava spaljena od žarkov solnčnih. Le nekoliko kalnomodrih cvetic, kakeršni so naši potrošniki — sklanjalo je k bledemu obrazu njegovemu svoje kelihe, kakor bi ga milovale v mačejši zemlji v očemskem kraju. A nad njim bila je, kakor bi prihajala iz zarje zahajajočega solnca spuščajoč se niže in niže dražestna postava deviška — poslanka nebeška. Dotikala se je že skoro s snežnimi prsti medle njegove glave, hotela ga prebuditi iz omedlevice in mu reči: Ustani, zberi poslednjo svojo

moč, le trenotek še potrpi, in pozdravi te rodni kraj, na verno srce pritisne te dobra družica...

„Hči Květova sem — Světluška!“

— — — — —

„Častiti gospod! — Prihajam vas nečesa prosit!“

„Zdrava, Světluška!“

Gospod kaplanu ostale so druge besede na jeziku.

„Vi veste, kaka nesreča se nam je zgodila!“

„Vem, Světluška, slišal sem vse in pomiloval sem vas — vas! A kaj da prihajaš tako pozno? —

Stopi naprej! Sédi!“

Mladi duhovnik primaknil je devojki stol.

Světluška stopila je tri korake naprej, a sédla ni.

„Za sebe ne, — za otca, častiti gospod!“

Mladi duhovnik bil je zopet v zadregi, s kakimi besedami bi ji ponudil svojo službo. A devojka rešila ga je takoj zadrege.

„Poznali ste ga, govorili ste ž njim, čestiti gospod!“

„Res da le nekolikrat, a to je zadostovalo!“

„In si-li mislite, da bi mogel učiniti kaj zlega, da bi bil zmožen...?“ Světluška je umolknila.

„Navadil sem se ga v kratkem času spoštovati. — Vender sédi! Gotovo si se zelo utrudila. Slaba pot je. Pod vsakim korakom drči!“

— (Najvišje priznanje) izreklo se je g. Franu Kočevarju, predsedniku deželnega sodišča v Ljubljani, in dr. Fr. pl. Myliusu v Celovci za uspešno in previdno vodstvo pri sestavljanju novih zemljišnih knjig.

— (Slovensko gledališče.) Prva letošnja predstava bode dne 3. oktobra. „Dramatično društvo“ poskusilo bode letos prvič naročbo (abonnement) na 10 predstav po 7, 6 in 5 gld. Več o tem prihodnjič.

— (Na razstavo v Parizu) odpotovali so poslednji čas gg. Ivan Šubic, vodja obrtne šole v Ljubljani; dr. Josip Stare, hišni posestnik in pristav finančne prokuratorje, in Oroslav Dolenc, hišni posestnik in svečar v Ljubljani. — Od dveh rodoljubnih gospodov dne 3. t. m. na Eifflovm stolpu oddana dopisnica nam je došla in se dotičnikoma toplo zahvaljujemo na laskavem spominu.

— (Na c. kr. gimnaziji v Novem Mestu) začne se šolsko leto 1889/90 dne 18. septembra s slovesno sv. mašo in prizivanjem sv. duha. — Upisovanje učencev v prvi razred vršilo se bode v nedeljo 15. septembra od 9. do 12. ure, v ostale razrede pa 16. in 17. septembra ob navadnih uradnih urah.

— (Gospod Fran Kuralt,) tajnik kmetijske družbe hrvatske, naš rojak bode dne 12. t. m. v Zagrebu predaval o svojem potovanju po vinogradnih krajih Francoske in o raznih načinih proti filokseri.

— (Gospica Antonija Pajnič) poslala je iz Rudolfovega blaginjnika podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji 61 gold., katere so darovali sledeči rodoljubi: G. dr. Karol Slane, odvetnik, 10 gld., g. dr. Albin Poznik, c. kr. notar itd. 5 gld., g. Hočevnar, kanonik, 3 gld., J. Pajnič 3 gld., vsi iz Novega Mesta; dalje g. Miha Novak, c. kr. okrajni sodnik v Kostanjevici 5 gld., g. Viktor Rosina c. kr. notar v Kostanjevici, 5 gold. in gospa Josipina pl. Hočevnar v Krškem 30 gold. Društvo izreka vsem najtoplejšo zahvalo. Slednjič je društvo od g. Frana Kotnika ml. z Vrhniko prejelo 57 gld. 60 novč. kot prebitok od dohodkov dijaške veselice na Vrhniko prirejene za podporno društvo! Slava!

— (Gosp. F. Kikerec,) znani slikar hrvatski, dela sedaj po naročilu trgovca in izdavalca slik g. Nikolica, dve sliki, katerima je „sujet“ vzet in naših krajev, iz naše zgodovine. Jedna slika je „Krst pri Savici“ po Preširnovi pesmi, druga znani prizor na Gosposvetem polju pri Celovci, ko slovenski vojvoda potrjuje pravice narodove. Kakor čitamo v „Hrvatski“ ima g. Kikerec dogotovljeno tudi lepo „študijo: Pogled na Blejsko jezero.

— („Glasbene Matice“ poziv.) Oni učenci, ki žele ustopiti v šolo „Glasbene Matice“ zglase naj se 16. in 17. septembra t. l. od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne v šolskih prostorih (Virantova hiša II. nadstropje), kjer se bode vršilo upisovanje. Poučevalo se bode v igri na klavirju, na goslih in na raznih drugih instrumentih, v petji, teoriji in harmoniji. V glasbeno šolo vsprejmo se samo otroci udov „Glasbene Matice“. Učnina za jednega učenca znaša 1 gold. na mesec, udnina za rodbino 2 gld. za celo leto in upisnina 1 gld., katere zneske uplačati je takoj pri vsprejemu. Učenci, ki se bodo pozneje oglasili, se ne bodo mogli vsprejeti. Odbor.

— C. kr. okrajno glavarstvo Kamnik izdalo je nastopni razglas: Daje se na splošno vednost, da leže načrti za odkup zemljišč za projektirano lokalno železnico Ljubljana-Kamnik dotični imeniki nepremakljivih posestev in kozolcev z izkazom potov in vodotokov in imeniki razlaščenecv pri županstvih v Trzinu, Depalji Vasi, Domžalah, Jaršah, Homci, Mengeši, Šmarci, Podgorji in Kamniku za vsako teh občin, skupni podrobni načrt pa pri tukajšnjem uradu mej uradnimi urami od 9. do 23. septembra 1889. l., da jih more vsakdo pregledati V tej dobi sme vsak udeleženec pri tukajšnjem uradu ustno ali pismeno ugovarjati proti zahtevani razlastitvi ali opominjati, da bi se železnica preložila ali se drugod napravile postaje in dovozne ceste. Omenja se, da smejo vsled § 18. postave o razlastitvi z dne 18. februarja 1878. št. 30. drž. zak. razlastitveno razsodbo pobijati samo tisti razlaščeneci ali njihovi pravni nasledniki, ki so o pravem času podali ugovore proti razlastitvi.

— (C. kr. obrtni strokovni šoli) v Ljubljani, Virantova hiša, I. nadstropje. A.) Strokovna šola za lesno industrijo ima namen, učiti na

podlagi primerne teoretičnega in praktičnega pouka najvažnejše stroke lesnega obrta, in ima naslednje 3 oddelke: a) za stavbeno in pobišno mišarstvo, b) za rezbarstvo (podobarstvo), c) za strugarstvo. Pouk traja štiri leta in obsega te-le predmete; 1. krščanski nauk, 2. nemški jezik, 3. slovenski jezik, 4. aritmetiko in računsko geometrijo, 5. mehaniko in prvotni pouk o strojih, 6. tehnologijo lesa, 7. obrtno knjigovodstvo. 8. poslovne sestanke, 9. arhitektonsko oblikoslovje, 10. začetno prosto risanje, 11. geometrijsko risanje, 12. projekcijsko risanje in nauk o sencab, 13. prosto risanje po modelih, 14. strokovno risanje, 15. modelovanje, 16. tehniška izvrševalna dela, 17. lepopisje, 18. praktični pouk. Učenci so redni ali pa izvaredni; prvi obiskujejo šolo v vseh predmetih, drugi pa so upisani le v nekaterih strokah. Pouk je brezplačen. Spričevalo o dovršeni šoli daje pravico do samostojnega izvrševanja dotičnega obrta. B.) Strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipek. Pouk traje dve leti ter obsega naslednje predmete: 1. krščanski nauk, 2. nemški jezik, 3. slovenski jezik, 4. računstvo, 5. delavsko knjigovodstvo, 6. tehnologijo vezenja, 7. oblikoslovje umetnega vezenja, 8. začetno risanje, 9. krojno risanje, 10. strokovno risanje, 11. praktični pouk v belem in pisanem vezenji ter šivanji čipek. Učenke so redne in izvanredne slušateljice; poslednje obiskujejo le nekatere prostovoljno izvoljene predmete. Pouk brezplačen. Upisavanje (za oba zavoda) se vrši dne 14. septembra zjutraj in popoldne. Učenci (učenke), ki misljo na novo vstopiti, zglase naj se s svojimi starši ali pa z njihovimi namestniki v pisarnici vodstva strokovnih šol (v Virantovi hiši, uhod v Zvezdarskih ulicah) ter naj prineso s seboj odpustno spričevalo ljudske šole in dokaz, da so dovršili 14. leto; bivši učenci (učenke), naj se prijavijo 14. septembra s spričevalom o prvem šolskem letu. Na obeh šolah se prične šolsko leto z dnem 16. septembra 1889. C. kr. vodstvo strokovnih šol.

— (S Trnovskega pristani) smo prejeli naslednji dopis: „Gospod urednik! Tu pri nas Vam živimo, kakor v raji, v Arkadiji ali v kaki „deveti deželi“. Tukaj Vam ne vemo ni za posvetne niti za božje postave ter Vam ne poznamo ni orožnika niti redarja: ko bi se zdaj pa zdaj ne prika zal kak berič, eksekutor ali pasji ogleduh, mi bi bogme! ne znali, da smo v kulturni Evropi. Ustno poročilo nam pripoveduje, da so v svetopisemskem raji, predno sta prva naša roditelja pohrustala tisto pogubonosno jabelko, vse živali bile krotke in domače. No, živali se tudi tukaj ne manjka! Tu imamo bosopete paglavce, poulične pobaline, lenuhe, potepuhe in barabe kar na izbero. In kako so Vam te božje živalice pohlevne, domače in krotke, to je kar veselje. Vam skačejo čez plote, plezajo po drevju, da pridejo Vam i pred hišni prag ter Vam jedó takorekoč kar z dlani! In nič kaj Vam niso izbirčni, ti pitomi golobčki! Bodisi na pol zrel krompir, kilava jabolka, segnile buče ali snetljiva kuzuza — vse jim gre v slast, da njih človek kar zavida na toli zdravem želodeci! Pa se Vam te oskromne svoje frugalnosti niti ne sramujejo! Kar o belem dnevu, v pričó Vas, takoj Vam pred nosom zmékne Vam tak kroker svoj plen! In, prosim Vas, zakaj bi ne? Nebo je visoko, a — redar je daleko! Da, pri nas Vam je prava Arkadija! Tu vladajo še povse idilske razmere! Po blatnem našem pristanu ni nevarnosti, da bi si človek na trdem tlaku prihodil kurja očesa, ali da bi po noči ne mogel spati z bok prebujne razsvetljave: po jedenkrat na leto se nam nasuje v blatne kolovoze nekoliko debelega grušča in brlave petrolejske svetilnice nam zabliščé, kadar se baš zljubi dotičnemu prižigalcu in to še le, ako je baš v koledarji zaznamovan — mlaj! Ni čudo torej, da se tu na zavetnem bregu shajajo vzdihujoči zaljubljeni vsega mesta, katerim je pod Tivoli predaleč ali v „Zvezdi“ presvetlo. Ta se po večerih bodisi po letu ali po zimí, meseca maja ali o vseh Svetih — „objemčka in poljubčka,“ da Vam dleska in mlaska po vsej okolici. Skratka: Trnovski pristan je varno utočišče kradljivih pobalinov in barab shajališče zaljubljenih vojakov, in ne baš vonjavih dekláč ter sploh skladišče mestnih smetij in pri stavbah izkopane nesnage, katera se potem pari na solnci po leto dnij. In naposled, ako bruhne v mestu kaka kužna bolezen, hajdi na Trnovski pristan! Tu imamo pristen raj, blaženo Arkadijo in tisto toli zaželjeno „deveto deželo.“ . . . Toda, zadnje dni se je začela slavna policija zanimati za ta naš

„raj“ ter izganjati liki angelj s plamtečim mečem dolgoprste zmikavce in, če pojde tako naprej, vzdihovali bodo kmalu po — „izgubljenem raji“.

— (Vojaštvo Ljubljanske posadke) vrnilo se je danes opoldne v Ljubljano. Ulanci imajo tri dni počitka v Ljubljani in okolici, kjer so nastanjeni.

— („Kmetovalec“ ima v 16. številki naslednjo vsebino: Kmetijski sinovi in kranjska kmetijska šola v Grmu pri Novem Mestu z jako lično podobo. — Kako s konji ravnati. — Razne stvari. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Antispiritist Mr. Suppens.) Gospod Zupan, (Slovenec) napravil je sinoči v restavraciji Ljubljanske čitalnice predstavo ter ž njo vse navzoče občinstvo prav zadovoljil. Jako spretno izvajal je vse točke svojega čarovniškega repertoarja in žel obilo pohvale.

— (Popravek.) V sobotni številki se je v notici „Premembe v posesti“ urinila pomota. Čitati je pravilno: da je g. Počivavnik Šulčevó hišo kupil za 19.020 gld., g. Kozjek pa največ razven njega ponudil, to je 19.018 gld.

— (Na današnji „češpljevi“ semenj) prigulalo se je 1150 konj in volov, 562 krav, 111 telet in prašičev, vkupe 1823 glav, kupčija z žrebeti in voli bila je prav živa, cene dobre, semenj mnogobrojno obiskan.

— (Semenj čebelarski) vršil se je danes po stari šegi pred frančiškansko cerkvijo. Čebele so letos dosti boljše, nego lani, pridelek je srednje dober. Cena medu nastavila se je popoldne do 3. ure za 100 kil 25 gld., cena voska pa po 70 gld. Največ pokupil je medu v satovji voskar, g. Oroslav Dolenc, ki z istim trguje po vsi Avstriji in tudi v inozemstvu.

— (Trgatev v Dalmaciji) bode jako dobra, najobilnejša pa okolu Spleta.

— (Tonine) prišle so letos v izredni obliči v Jadransko morje. V Zadru prodajal se je kilogram po 12, v Šibeniku celo po 10 soldov.

— (Pri delavski zavarovalnici zoper nezgode za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo) s sedežem v Trstu, bodeta se oddali službi: ravnajočega uradnika z letno plačo 2000 gld. in knjigovodje z letno plačo 1400 gld. Prednost za ti službi imajo prosilci, ki so zmožni slovenskega, srbsko-hrvaškega in italijanskega jezika. Prošnje do 16. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakovjec 8. septembra. Danes zjutraj ob 7. uri po cerkvenem opraviću peljal se je cesar z nadvojvodo Viljemom, namestnikom in vojaškima atašejema v Przemysl ter bil povsod naudušeno vsprejet. Ogledavši vojaška poslopja, vrnil se je opoldne v Krakovjec. Jutri popoldne ob 4. uri popelje se cesar s posebnim dvornim vlakom iz Jaroslava v Lajtomišel. Cesar podaril je za dobrodelne namene 7000 gld.

Antwerpen 8. septembra. V dokih še vedno gori in ogenj obseza več hektarov. Šele v par dneh utegne biti konec požaru. Število ponesrečenih ljudij cení se na 300. Razen tega nabirajo se v vreče človeški ostanki, ki so tako sežgani, da jih ni moči spoznati. Število ranjencev cení se nad tisoč. Vse bolnice so polne ranjencev. Škoda znaša nekda 50 milijonov.

Praga 9. septembra. Deželni kulturni svet izjavil pripravljenost svojo, da bode najživalnejše podpiral vladno pomožno akcijo, ki jo je nemško kmetijsko centralno društvo sprožilo.

Pariz 9. septembra. Škof Seez poslal pravosodnjemu ministru protest proti njegovi okrožnici zaradi umešavanja duhovščine v volilno borbo. Okrožnica žali duhovščine dostojanstvo in domoljubje. Duhovniki so francoski državljani in zahtevajo svojih pravic.

Algier 9. septembra. Podadmiral Bergas vsprejemaje častnike rekel je v svojem nagovoru, da se Rusija danes šteje mej naše prijatelje.

Razne vesti.

* (Eifflov stolp) donasha velik dobiček. Delniška družba, ki je za zgradbo uplačala 5.100.000 fr. delnic, naznanja sedaj, da se pri njenih blaginjalih

